

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.289 van 22 april 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 januari 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. DE PONTHERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker verklaart van Armeense nationaliteit te zijn.

Hij verklaart op 10 mei 2007 het Rijk te zijn binnengekomen en op 11 mei 2007 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Gezien verzoeker zich niet heeft aangeboden om te worden gehoord nopens de aan zijn asielaanvraag ten grondslag liggende motieven, wordt verzoeker geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag.

Verzoeker dient op 9 augustus 2007 een tweede asielaanvraag in.

Op 21 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 4 december 2007 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

(...)

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en/of enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n.: dat een medisch getuigschrift voorligt waarvan de identiteitsgegevens van de patiënt zijn uitgewist en vervangen door de identiteitsgegevens van de betrokkene. Dat het voorgelegde attest derhalve niet onbetwistbaar gepersonaliseerd is. (...)

2. Onderzoek van het beroep.

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) en van de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat de aanvraag wel degelijk was vergezeld van een volledig door de behandelende geneesheer ingevuld getuigschrift. Hij stelt dat het getuigschrift eigenhandig en volledig werd ingevuld door Dr. L. Schauvliege, hematoloog, nadat de vroeger met machineschrift ingevulde gegevens, door de ondergetekende advocaat onleesbaar werden gemaakt. De pogingen om via het internet, blanco getuigschriften te kunnen afprinten, bleken nutteloos, daar zulks niet is voorzien op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het feit een geneeskundig attest over te leggen dat niet onbetwistbaar gepersonaliseerd is (quod non), is geen reden die de minister toelaat het verzoek onontvankelijk te verklaren. De gronden die tot de onontvankelijkheid kunnen leiden van het regularisatieverzoek op grond van artikel 9ter, § 3 en 9bis, § 2, 1° tot 3° van de Vreemdelingenwet, worden limitatief opgesomd. Daaraan kunnen geen redenen worden toegevoegd. In de mate dat artikel 7, § 1 en 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 voorwaarden aan de wet toevoegt, kan het geen gevolgen hebben. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet legt aan de ernstig zieke vreemdeling alleen de verplichting op aan te tonen dat hij aan een ernstige ziekte lijdt en dat hij te dien einde "alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte" dient over te maken, waarop daarna een controle is voorzien door een ambtenaar-geneesheer.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

"§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een reisdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate

behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van een behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonedig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies van deskundigen inwinnen”.

Artikel 7, § 1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 bepaalt wat volgt:

“De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 november 2007 een aanvraag tot machtiging tot verblijf om medische redenen bij een ter post aangetekend schrijven toestuurde aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Bij dit schrijven voegde verzoeker een medisch attest van 29 augustus 2007 van Dr. Schauvliege toe, alsook een attest van invaliditeitsuitkering van de politie van Armenië. Verzoeker voldoet aldus aan de ontvankelijkheidsvereisten zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet en in artikel 7, §1, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007.

De verwerende partij betwist niet dat verzoeker een medisch getuigschrift heeft neergelegd, alsook andere dienstige informatie, maar stelt dat de identiteitsgegevens van verzoeker op het medisch attest werden uitgewist en vervangen door de identiteitsgegevens van betrokkene, waardoor het voorgelegde attest derhalve niet onbetwistbaar gepersonaliseerd is. Op deze grond wordt de aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaard.

Noch in de Vreemdelingenwet, noch in het voormeld koninklijk besluit wordt bepaald dat het medisch attest gepersonaliseerd moet zijn, doch het is nogal evident dat het neergelegde medisch attest betrekking moet hebben op de persoon die de aanvraag indient.

Niettegenstaande op het medisch attest duidelijk te zien is dat bepaalde gegevens, met name de identiteit van de zieke en de verblijfplaats in België, werden uitgewist, dient tevens vastgesteld te worden dat het volledig medisch attest, dus ook de identiteitsgegevens en de verblijfplaats in België, in hetzelfde handschrift werd ingevuld en dat het werd ondertekend door Dr. L. Schauvliege. Het argument van verzoeker dat zijn advocaat de vroeger met het machineschrift ingevulde gegevens onleesbaar heeft gemaakt omdat hij geen blanco getuigschrift kon afprinten via de website van de Dienst Vreemdelingenzaken en dat het getuigschrift eigenhandig en volledig werd ingevuld door Dr. L. Schauvliege, hematoloog, is aannemelijk. Het is dan ook kennelijk onredelijk te stellen dat het voorgelegde attest niet onbetwistbaar gepersonaliseerd is. Een schending van de motiveringsplicht is aangetoond.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ten aanzien van SARGISYAN Tigran onontvankelijk wordt verklaard.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. VERMANDER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERMANDER.

J. CAMU.